

Sprawozdanie z 15. Europejskiego Kongresu Psychologii,
11-14 lipca 2017 roku, Amsterdam, Holandia

15. Europejski Kongres Psychologii (15th European Congress of Psychology – ECP) odbył się w dniach 11-14 lipca 2017 roku w Amsterdamie – pięknej oraz życzliwej mieszkańcom i turystom stolicy Holandii (the Kingdom of the Netherlands).

Wspólny wysiłek Holenderskiego Instytutu Psychologów (the Netherlands Institute of Psychologists – NIP) i Belgijskiej Federacji Psychologów (the Belgian Federation of Psychologists – BFP) zaowocował sprawną organizacją Kongresu. Obrady były prowadzone w ogromnym nowoczesnym obiekcie RAI Amsterdam Convention Centre.

W pracach Komitetu Naukowego 15. Europejskiego Kongresu Psychologii uczestniczyło wielu naukowców zaangażowanych na rzecz tworzenia światowej (a nie tylko europejskiej) wspólnoty psychologów, wśród których byli m.in. Profesorowie: Andrzej Sękowski (Wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Psychologicznego z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im. Jana Pawła II), Reiner K. Silbereisen (Niemcy), Cristina Botella (Hiszpania), Dirk Hermans (Belgia), Gisela Trommsdorff (Niemcy), Jose M. Peiro (Hiszpania), Stella Vosniadou (Australia), Yuri Zinchenko (Rosja).

Pracami Komitetu kierował Prof. Pim Cuijpers (Holandia).

W pracach nad przygotowaniem Kongresu, jak wyżej wspomniano, uczestniczyło wielu wybitnych naukowców, a jednym z nich była Prof. Dr. Çiğdem Kağıtçabaşı. Niestety podczas obrad Kongresu Pani Profesor była – jak to ze wzruszeniem powiedziano – już „nie fizycznie (...) (lecz) symbolicznie bardzo obecna...”. Takimi słowami pożegnano psycholog, która wniosła znaczący wkład w rozwój badań cross-cultural.

Ceremonii otwarcia obrad Kongresu dokonała Dr. E. Plooij-van Gorsel (przewodnicząca (president) Komitetu Wykonawczego (Executive Committee) i prezydent NIP). Doktor Plooij-van Gorsel towarzyszyli Prof. Dr. P. Cuijpers (Chair of the Scientific Committee ECP 2017, Head of the Department of Clinical, Neuro and Developmental Psychology), Prof. Dr. T. Mourinho Baptista (EFPA President) oraz Mr. V. Andriukaitis (EU Commissioner for Health and Food Safety).

Podczas uroczystości otwarcia Kongresu wręczono kilka prestiżowych nagród. Nagrodę Comeniusa (*Comenius Early Career*) otrzymał Dr. David Daniel

Ebert; nagrodą Arystotelesa (*Aristotle Prize*) wyróżniono Center on Autobiographic Memory Research (CON AMORE), które reprezentowała Prof. Dorthe Berntsen; nagrodę Roberta Roe za wybitny wkład psychologii w prace na rzecz społeczeństwa (*Robert Roe Award for Outstanding Contribution of Psychology to Society*) odebrał Dr. Dave Bartram. Prestiżową Nagrodą Wilhelma Wundta – Williama Jamesa (*Wilhelm Wundt – William James Award*) uhonorowano całonocne dokonania naukowe Prof. Susan Fiske.

Ceremonię otwarcia zakończył oryginalny, bardzo dynamiczny, wręcz energetyczny spektakl muzyczno-taneczny nawiązujący do kultury regionu.

Obrady Kongresu toczyły się od rana do późnego popołudnia i były wypełnione wykładami, sesjami i sympozjami. Prezentowano analizy teoretyczne i wyniki najnowszych eksploracji empirycznych nad szeroką gamą zagadnień. Tematyka wystąpień obejmowała m.in.: wykorzystanie nowoczesnych technologii w programach interwencyjnych; stare i nowe podejścia do kwestii testowania, obrazowanie pracy mózgu, dynamikę pamięci autobiograficznej; związki psychologii i technologii oraz ich znaczenie dla rozumienia i promowania dobrostanu; możliwości „ćwiczenia” mózgu dla poprawy jakości funkcjonowania psychospołecznego; zdrowie zawodowe w XXI wieku z perspektywy zaangażowania w pracę; kategorię „zdrowia zrównoważonego”; diagnozę prężności (*resilience*) w różnych kontekstach i kulturach; problemy etyczne w pracy psychologa w dobie globalizacji; edukację jako kolejny perspektywny obszar neu-

ronauki (*educational neuroscience*) – zasady, obietnice i pułapki w nim zawarte; szanse i zagrożenia dla pracy psychologa wynikające z zastosowania internetu do zbierania danych i terapii oraz wiele innych problemów. Nadrzędną kwestią były realne i potencjalne możliwości przełożenia osiągnięć psychologii jako nauki w tworzenie *lepszego świata* poprzez praktykę psychologiczną i zaangażowanie psychologów w prace na rzecz społeczności.

Wśród uczestników przeważali naukowcy i praktycy z Europy. Wiele wystąpień przedstawili badacze z Azji (z Chin, Japonii, Indii, Wietnamu, Iranu, Tajwanu, Izraela, Korei Południowej, Pakistanu, Indonezji), z Afryki (z Republiki Południowej Afryki, Ghany), z Australii, z Nowej Zelandii, z Ameryki Południowej (z Brazylii, Kolumbii, Argentyny), z Ameryki Północnej (z Kanady, USA), z Ameryki Środkowej. Bardzo liczna była reprezentacja psychologów z Rosji i Turcji.

Wyniki badań zaprezentowali także psychologowie z Polski. Swą obecność na Kongresie zaznaczyli naukowcy z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im. Jana Pawła II, Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej, Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu SWPS (Poznań) i Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kongres skupił wielu psychologów, wśród których przeważali psychologowie pracujący w Holandii i Belgii.

Reasumując, podczas Kongresu odbyło się ponad 2800 wystąpień, wśród

których były wykłady, prezentacje ustne, posterowe, uporządkowane w sympozja i dyskusje panelowe.

W programie Kongresu przewidziano także imprezę towarzyską powiązaną z rejsem, podczas którego można było podziwiać nocny widok Amsterdamu.

Wydarzenie naukowe, jakim był 15. ECP zakończyło podsumowanie, w którym Organizatorzy podziękowali uczestnikom za zaangażowanie w obrady Kongresu i potwierdzili, że kolejny 16. Europejski Kongres Psychologii odbędzie się w Moskwie w 2019 roku.

Hanna Liberska, Anna Paszkowska-Rogacz